

[Socialministeren.]

der at foretage en undersøgelse vedrørende en strukturændring af arbejdsløshedskasserne, at jeg ikke mener, tiden er moden til det. Vi havde jo en kommission siddende fra 1953 til 1957-58, og den kunne ingen vegne komme. Der var politiske repræsentanter, der var kasserepræsentanter, og der var sagkyndige. Så blev det taget fra kommissionen, og man gik herover i folketinget og fik endelig langt om længe det forslag, vi nu har som lov, arbejdet igennem og vedtaget. Jeg mener, at denne lov må virke i nogen tid, før man tænker på at gennemføre en nyordning.

Ellers vil jeg gerne sige, at jeg principielt er enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh i, at der nok må kunne findes et noget klogere system end det, vi har nu, hvorefter de, der har den største arbejdsløshedsrisiko, også betaler det største kontingent, medens de, der har den mindste risiko, betaler det mindste kontingent. Der kunne måske tænkes mange andre muligheder, men er der ikke noget om, at der skal nogen erkendelse til i de grupper, der skal betale, før det er til at komme igennem med en nyordning?

Ninn-Hansen: Det har overrasket mig, at den højtærede socialminister vedrørende vort ændringsforslag om bortfald af forhøjelsen på 33 $\frac{1}{3}$ pct. af kontingentet ikke har et eneste argument at anføre imod oppositionens standpunkt, men alligevel opretholder sin afvisende holdning.

Den højtærede socialminister henviste til en betænkning fra 1942, hvori der tales om, at der skulle være denne adgang til at forhøje kontingenterne for arbejdsløsheds-kassemedlemmer, der ikke også var medlemmer af de pågældende fagforbund, under henvisning til administrationsomkostninger og arbejdsløshedsrisiko. Det har ikke været muligt for den højtærede socialminister på noget tidspunkt at vise, at der var behov for dækning af administrationsudgifter, og den højtærede socialminister kan jo ikke nøjes med at henvise til arbejdsløshedsrisikoen, for den højtærede minister ved meget vel, at selv i tilfælde, hvor der ikke er tale om nogen arbejdsløshedsrisiko, hvor de pågældende er ansat i staten, hvor de er forpligtet af en eksklusivbestemmelse, går

man op til en tredjedels forhøjelse. Den højtærede minister har altså ingen argumenter, men afviser alligevel oppositionens forslag.

Når vi beskæftiger os med spørgsmålet, er det selvfølgelig, fordi vi mener, at det er uberettiget, at man pålægger medborgere her i landet et straffekontingent, hvis de ikke ønsker at være medlemmer af en fagforening, og jo dårligere de pågældende er stillet, jo mere bliver de straffet.

En arbejdsmand skal betale 1 kr. 85 øre ekstra i straffekontingent, hvis han ikke ønsker at stå i Arbejdsmændenes Fagforbund. Det er altså det, den høje regering ønsker at opretholde. Men vi har også rejst spørgsmålet, fordi vi — som det er blevet fremhævet ved andre lejligheder, når vi har drøftet denne lovgivning — ønsker at modvirke de forsøg på organisationstvang, som vi ser man søger at gennemføre. Her er altså en måde, hvorpå man kan gennemføre organisationstvang, og man kan navnlig gøre det, når der — som vi ved — findes forskellige eksklusivbestemmelser, hvorefter de ansatte er forpligtet til at være medlemmer af en arbejdsløshedskasse. At dette finder sted inden for det private erhvervsliv, vedkommer måske — kan man sige — i første omgang ikke det høje ting; men det vedkommer det høje ting, hvis det er staten, der går foran i bestræbelsen for noget, der kan føre og fører til organisations-tvang.

Vi har i udvalget indhentet oplysning om, hvorvidt der fandtes bestemmelser, hvorefter man forpligtede de ansatte inden for staten til at være medlemmer af en arbejdsløshedskasse. Som man ser af den afgivne betænkning, er det uhyre mange steder, staten forpligter de ansatte dertil — jeg skal nævne nogle enkelte tilfælde, der er optrykt i bilag til underbilag i betænkningen. Statshospitalerne og vandbygningsvæsenet: der beskæftiges fortrinsvis medlemmer af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, fortrinsvis Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Generaldirektoratet for statsbanerne: ved antagelse af arbejdere er man enig om, at der fortrinsvis beskæftiges medlemmer af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, dog fortrinsvis af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Civil-